

Jolita Zykutė

*Kitokios pasakos
apie karaliaite ir drakona*

Jolita Zykutė

Editos Suhockytės iliustracijos

Kitokios pasakos
apie karalaiteį ir drakoną

Projektą iš dalies finansavo

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Dėkojame Sabrinai Zimmerman

Redaktorė Sigita Bertulienė

Maketavo Sofi Grikė

© Tekstas, Jolita Zykutė, 2022.

www.jolitazykute.lt

© Iliustracijos, Edita Suchockytė, 2020.

<https://www.facebook.com/art.suchockyte/>

© Viešoji įstaiga „Actus magnus“, 2022. Visos teisės saugomos

ISBN

Turiny

Apie knyga	4
Lota ir Florianas.....	6
Karalienė	19
Po vestuvių	23
Apie autores	36
Iliustracijų sąrašas.....	37

Apie knygą

Ar kada susimąstėte, kad šimtmečiais sekamos pasakos apie karalaite pagrobusį drakoną, jį nužudžiusį ir išgelbėtą merginą vedusį princą yra istorijos ne tik apie drąsą, gėrio ir blogio kovą? Jos perša skaitytojams scenarijų „Karalaite, lauk, kol tave išgelbės princas. Paskui gausi svarbiausią gyvenimo prizą – tu ištekėsi“.

Ar šis scenarijus dar aktualus šiandiniame pasaulyje?

Jolita Zykutė sako norėjusi naujai pažvelgti į žinomą pasakų siužetą. Įdomiausia, kad drąsos tema išliko. Tik šįkart kalbama apie drąsą būti savimi. Anot autorės, tikroji laiminga pabaiga – atsigręžimas į save, suvokiant, kas esi ir ko nori.

Įkvėpta šių istorijų grafikė Edita Suchockytė sukūrė ofortų ciklą. Kokia pasakų knyga be paveikslėlių?

Handwritten Lithuanian text at the top of the page, likely a transcription of the story. The text is dense and covers the entire width of the page above the illustration.

Handwritten Lithuanian text at the bottom of the page, continuing the story or providing additional details. The text is dense and covers the entire width of the page below the illustration.

Lota ir Florianas

Ši pasaka prasidėjo kaip ir kitos: kadaise gyveno karalius ir turėjo dukterį. Dar jis turėjo motociklą, kurio pavydėjo kitų karalysčių valdovai. Karalius lėkdavo juo, keldamas milžiniškus debesis dulkių, bet niekas nepyko. O gal nedrįso pykti. Juk pravažiuodavo galingiausias motociklas pasaulyje!

Karalaitė Lota irgi troško pasivažinėti motociklu. Tačiau karalius dukrai sakydavo: „Tai pavojinga. Dar esi maža. Eik į smėlio dėžę ir iškepk man smėlio pyragą.“

Kai Lota užaugo ir pareiškė, kad ji nebe maža, karalius tik nusišypsojo:

– Verčiau išgerkime arbatos. Mačiau, su mama iškepėte sausainių. Motociklu galėsi pasivažinėti kada nors vėliau.

– Kada? – neatlyžo Lota.

– Kai ištekėsi, – atšovė karalius.

Lota nuo vaikystės žinojo, kad tekės už kaimyninės karalystės įpėdinio. Jis elgėsi kaip dera princui – nuolat dovanodavo karalaitę gėlių. Tiesa, niekada nepaklausė, ar ji jas mėgsta.

Princas irgi turėjo motociklą, kiek mažesnę nei karaliaus. Kartais juo pavėžindavo Lotą. Tada ji užgniaužusi kvapą svajingai galvodavo: „Štai kaip atrodo tikra laimė!“

Vieną kartą princas pas Lotą atėjo pėsčias. Paklaustas, kur motociklas, atsakė, kad sugedo. Iš tikrųjų motociklą jis sudaužė, bet nenorėjo prisipažinti, nes tąkart vežiojo kitos karalystės karalaitę.

– Kaip gaila, – nusiminė Lota ir norėdama paguosti pridūrė: – Mano tėvas žadėjo, kad po vestuvių galėsiu važinėti jo motociklu. Važiuosim kartu!

– Kieno vestuvių? – susidomėjo princas.

– Mano ir... tavo, – pasakė Lota ir nuraudo, nes nenorėjo, kad jis pagalvotų, jog ji spaudžia pagaliau pasipiršti.

– Pasivažinėti toookiu motociklu? Ko laukiame?! – sušuko princas.

Buvo paskelbta vestuvių diena.

Patenkintas karalius kalbėjo dukrai:

– Mūsų apylinkėse atsirado drakonas, vagiantis ir ryjantis karalaites. Tačiau ištekėjusi būsi saugi kaip meškos ausy, nes karalienių nevagia niekas!

– Nebijokite, aš apginsiu Lotą, kad ir kas nutiktų, – prisiekinėjo princas, norėdamas padaryti įspūdį karaliui, kad tasai ne tik leistų pasivažinėti galinguoju motociklu, bet ir perleistų jį jaunavedžiams.

Išaušo vestuvių diena.

Ceremonija turėjo vykti viršutiniame pilies aukšte su garbingiausiais svečiais, kad jas gerai matytų papėdėje stovintys karalystės gyventojai. Nespėjo dvasininkas princo ir karalaitės paskelbti vyru ir žmona, kai staiga aptemo dangus.

– Drakonas! – suriko minia. Žmonės puolė slėptis.

Drakonas Florianas buvo milžiniškas. Trigalvis. Vidurinė galva spjaudėsi liepsnomis, o kitos dvi dairėsi karalaitės. Dėl kilusios sumaišties buvo sunku pastebėti nuotaką.